

celui de-al Doilea Război Mondial. La sfârșitul acestuia, casa ei de modă își face loc și în lumea parfumurilor, prin lansarea legendarului „L'air du temps”. Celebra sticlă decorată cu porumbei a fost creată de maestrul Marc Lalique, în colaborare cu Robert Ricci, fiul Ninei, care va avea o carieră strălucită în domeniul atât de concurențial al parfumeriei.

După anii grei de război, lumea modei se afla, desigur, într-o stare de amorțeală și platitudine, iar designerii se chinuiau să găsească o metodă pentru a revitaliza interesul femeilor pentru haute couture. Atunci, Robert Ricci a avut o idee pe care Lucien Lelong a pus-o în practică. Peste 150 de manechine de la 40 de case de modă pariziene au fost îmbrăcate în cele mai

bune creații ale designerilor și au defilat într-o prezentare de modă, găzduită de Muzeul Louvre, din Paris. După succesul uriaș de care s-a bucurat, show-ul a făcut turul Europei și apoi al Statelor Unite.

În anul 1946, dorind să diversifice și să extindă activitatea casei de couture, Robert Ricci a lansat primul său parfum, „Coeur Jolie”. Era dulce - floral și venea pe piață într-o sticlă fină, de cristal, desenată de artistul Christian Berard. „Coeur Jolie” a propulsat imediat „Nina Ricci” acolo unde se află și astăzi, în topul parfumerilor artiști și creativi. Doi ani mai târziu, Robert dă o lovitură de maestru cu „L'Air du Temps”, un parfum magic, devenit un clasic între licorile franțuzești ce farmecă și azi cu mirosul lor

femeile de pretutindeni.

La începutul anilor '50, Nina Ricci se apropia de vârsta de 70 de ani. Cu timpul ea a încetat să mai ia parte activă la designul colecțiilor, preferând să-și asume rolul de consilier, supraveghind cu atenție creațiile casei sale de modă. În 1954, fiul ei îl numea pe Jules-Francois Crahay noul designer-șef al „Casei Nina Ricci”. Acesta a adus un suflu nou, succesul colecțiilor lui îi câștigă „Casei Nina Ricci” faima internațională, faimă ce avea să fie consolidată câțiva ani mai târziu, în 1964, când Gerard Pipard a preluat studioul de haute couture. El a păstrat celebritatea numelui Ricci, creând rochiile feminine și elegante, apreciate de doamnele din lumea bună. Gerard va rămâne 30 de ani la „Nina Ricci” și în 1991 va crea costumele „Cendrillon” pentru teatrul din Kremlin.

În 1970, pe 30 noiembrie, când casa de modă se afla în plină expansiune, doamna Ricci părăsește pentru totdeauna lumea mirifică a modelingului, la 87 de ani.

Datorită succesului uriaș al brandului peste ocean, „L'Air du Temps” a fost introdus pe principalele piețe din lume, în special în Japonia. „Parfums Nina Ricci” s-a dezvoltat rapid în anii '70, ajungând unul din principalii exportatori francezi. Pentru a face față expansiunii, compania a construit Ury Perfume Production Centre, o fabrică model ce combină tehnologia avansată cu metodele parfumerilor tradiționali. De la deschiderea ei în 1974, fabrica a continuat să asigure producția mondială a parfumurilor Nina Ricci, chiar și în ziua de azi.

După moartea doamnei Ricci, Crahay a preluat conducerea casei de couture, iar Robert a continuat să exceleze în afaceri și în industria

